

náhradu škody pro předčasné zrušení nájemního poměru do výše 100.000 Kč. Tyto nemovitosti byly pravoplatným usnesením exekučně přiklepnuty vydražiteli Ústřednímu svazu n. p., dosud však mu knihovně připsány nejsou. Dne 4. října 1935 se konal rozvrhový rok. Rozvrhové usnesení bylo vydáno dne 30. prosince 1935. Dne 18. listopadu 1935, tedy již po rozvrhovém roku, podal Č. a. pivovar v Č. k vydobytí svých pohledávek proti Josefu Š-ovi návrh na povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání shora uvedené, knihovně zajištěné kauční pohledávky Josefa Š-a do výše 100.000 Kč, a to výslovně proti Ústřednímu svazu n. p. jako poddlužníku. P r v n í s o u d exekuci tu povolil. R e k u r s n í s o u d na rekurs Ústředního svazu n. p. exekuční návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V době podání exekuční žádosti, t. j. dne 18. listopadu 1935, vzhledem k tomu, že příklep byl již udělen, bylo možno vésti exekuci na záruční zástavní pohledávku Josefa Š. vzhledem k ustanovení § 224 ex. ř. buďto jako na pohledávku Josefa Š. za rozvrhovou podstatou podle § 294 ex. ř., v kterémžto případě by poddlužníkem byl okresní soud v U., provádějící dražební řízení (rozh. 7329 Sb. n. s.), anebo také zřízením nadzástavního exekučního práva proti knihovnímu vlastníku nemovitostí Františku B., avšak jen s účinkem pro případ, že by příklep udělený vydražiteli Ústřednímu svazu n. p. byl prohlášen za bezúčinný (čl. XXVI uv. zák. k ex. ř. a § 72 knih. zák.). Jedno ani druhé však v exekuční žádosti, jejímž návrhem jest soud exekuci povolující vázán, navrženo nebylo. Vymáhající věřitel nemůže vésti exekuci platební záповědí a zřízením nadzástavního práva vůči vydražiteli jako poddlužníku, neboť vydražitel vzhledem k ustanovení § 224 ex. ř. není, pokud jde o záruční zástavní pohledávku, k Josefu Š-ovi v žádném právním vztahu nepřevzal ji a má jen složití k exekučnímu soudu nejvyšší podání.

Čís. 15417.

K § 172, odst. druhý ex. ř.

K zachování přednostního pořadí pohledávek přihlášených veřejnými orgány podle § 172, odst. 2 ex. ř. stačí přihláška k opětné dražbě.

(Rozh. ze dne 18. září 1936, R II 315/36.)

R e k u r s n í s o u d potvrdil usnesení p r v n í h o s o u d u, které nepřikázalo věřitelce Z. n. pojišťovně pohledávku přihlášenou v přednostním pořadí, poněvadž byla přihlášena teprve po první dražbě a opětnou dražbu nelze považovati za samostatnou, nýbrž jen za pokračování původního dražebního řízení, takže jest co do přihlášky ve smyslu § 172, odst. 2 ex. ř. rozhodný první dražební rok.

Nejvyšší soud uložil prvnímu soudu, by o pohledávce (její výši) Z. n. pojišťovny znovu rozhodl.

Důvody:

I když opětná dražba jest jen pokračování původního dražebního řízení a nejde o samostatnou exekuci, není to rozhodné pro souzený případ. Předpis § 172, odst. 2 ex. ř. slouží k ochraně věřitelů knihovních, aby při dražbě a při podávání byli informováni, do jaké výše mají podávat, aby byla nejvyšším podáním kryta jejich pohledávka, neboť z veřejné knihy nelze poznati výši pohledávek požívajících přednostního pořadí. Tomuto účelu vyhovuje při opětné dražbě i přihláška učiněná k novému dražebnímu roku, neboť pravoplatným povolením nové dražby se dražební řízení vrací do stadia, v kterém bylo před provedením prvního dražebního roku, v němž byl udělen příklep zrušený povolením nové dražby. Neprávem proto nepřihlédly nižší soudy k pohledávce stěžovatelčině. Důsledkem svého právního názoru nerozhodly nižší soudy o výši přihlášené pohledávky a jejího příslušenství. Nejvyššímu soudu scházejí podklady pro výpočet této pohledávky. Byla proto usnesení nižších soudů zrušena a věc vrácena prvnímu soudu k novému rozhodnutí.

Čís. 15418.

Žaloba domáhající se jen zrušení dlužního úpisu (právního jednání jím vyjádřeného) jest žalobou určovací.

(Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv II 1022/34.)

Žalobce žádal za odsouzení žalovaného k zaplacení 4.000 Kč s přísl. nebo k výmazu zástavního práva, aby mohl postoupiti pozemky ty bez onoho břemene synu Františkovi, a přednesl, že zástavní právo žalovaného pro pohledávku v částce 4.000 Kč s přísl. bylo vloženo na jeho pozemku na základě dlužního úpisu, který však byl fingoán a tedy jest neplatný. Tuto žalobní prosbu pozměnil po případě doplnil tak, že se právní jednání, t. j. dlužní úpis mezi žalobcem a žalovaným, zrušuje a obmezil o zaplacení částky 4.000 Kč s přísl. **Nižší soudy** uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud žalobu zamítl.

Důvody:

Názor odvolacího soudu, že nejde o žalobu určovací vzhledem k žalobní prosbě, nelze schváliti. Této prosbě možno rozuměti jen tak, že se žaluje o uznání neplatnosti právního poměru podle uvedeného dlužního úpisu, že tu tedy poměr ten není. To však jest obsah určovací žaloby podle § 228 c. ř. s. Žalovanému se neukládá žádné plnění, ačkoli žalobci šlo o výmaz neexistujícího dluhu, jehož se také domáhal pů-